

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019 și sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 08 mai 2019, în cauza penală în privința lui

Moraru Constantin xxxxxx, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.11.2018-08.05.2019;

Instanța de apel: 23.05.2019-11.12.2019;

Instanța de recurs: 07.08.2020 –11.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 08 mai 2019, Moraru Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Codul penal și cu aplicarea art.70 alin.3¹ Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. 4 Codul penal, pentru concurs de infracțiuni la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință i-a fost adăugată lui Moraru Constantin parțial pedeapsa neexecutată prin sentința Judecătoriei Hîncești din 01.10.2018, fiindu-i stabilită definitiv lui Moraru Constantin pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă depusă de Godoroja Vasile și s-a încasat din contul lui Moraru Constantin în beneficiul lui Godoroja Vasile prejudiciul material în mărime de 14500 (paisprezece mii cinci sute) lei și prejudiciul moral în mărime de 2000 (două mii) lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Prin sentința pronunțată prima instanță a reținut, Moraru Constantin la data de 09.05.2018, aproximativ ora: 21:40 - împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate, aflând-se pe str. 31 august din orașul

Hîncești, adică într-un loc public, acționând din intenții huliganice, urmărind scopul de a încălca grosolan ordinea publică, și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, precum și obrăznicie deosebită, intenționat au aruncat cu pietre în camionul de model "Setra" nr. de înmatriculare xxxxxx condus de Godoroja Vasile xxxxxx, în care se aflau susținătorii echipei de fotbal FC "Milsami", în urma cărui fapt au deteriorat un geam din față, două geamuri lateral dreapta, și deteriorări pe suprafața ariei drepte, cauzându-i părți vătămăte Godoroja Vasile un prejudiciu material în valoare totală de 18 000 lei.

Acțiunile lui Moraru Constantin au fost încadrate în baza art.287 alin.3 Codul penal după indicii calificativi: „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea de obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Inculpatul Moraru Constantin, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să fie emisă sentința de achitare, deoarece nu el a comis infracțiunea imputată, din start nu a recunoscut vinovăția, iar probele aduse de acuzare sunt neîntemeiate.

3.2 Avocatul Aftenii Marin, în numele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să fie emisă sentința de achitare și respingerea acțiunii civile.

În motivare a indicat că, prin declarațiile martorilor Dubgeag Ion, Caraman Nichita, Fulga Ghenadie, Rogoja Leonid demonstrează cu certitudine nevinovăția lui Moraru Constantin, iar declarațiile martorului Popescu Ștefan nu sunt altceva decât o tactică de apărare, acesta fiind complice la săvârșirea infracțiunii de fapt. Calificarea faptelor imputate este una greșită, or faptul că grupul de persoane a atacat cu pietre un autocar nu reprezintă faptul că atacatorul a avut scopul de a produce careva vătămări corporale. Or, acțiunile acestui grup au fost îndreptate strict către deteriorarea unui bun și nicidecum de a cauza careva leziuni corporale, astfel, consideră că faptele incriminate inculpatului urmează a fi recalificate conform art. 287 alin.2 lit. b) Codul Penal. Cerințele părții vătămăte nu au fost susținute prin probe care ar valorifica suferințele suportate, pentru a estima prejudiciul moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019 a fost respins apelul declarat de inculpatul Moraru Constantin și apelul avocatului, în numele inculpatului, și menținută sentința fără modificări.

4.1 Instanța de apel a statuat că: la pronunțarea sentinței prima instanță

corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Moraru Constantin a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală.

Necătând la faptul că Moraru Constantin vina n-a recunoscut-o, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele: *declarațiile părții vătămate Godoroja Vasile, declarațiile martorului Dubceac Ion, declarațiile martorului Caraman Nichita, declarațiile martorului Fulga Ghenadie, declarațiile martorului Popescu Ștefan, declarațiile martorului Rogoja Leonid, plângerea depusă de Godoroja Vasile la data de 09.05.2018 prin care solicită intervenția organelor de drept pe motivul că în timp ce se afla în apropierea procuraturii Hîncești, persoane au aruncat în partea dreaptă cu pietre în parbrizul din față și lateral dreapta fiindu-i deteriorat două geamuri fiindu-i cauzat un prejudiciu material în valoare de 18000 lei (f.d.18), procesul verbal de cercetare la fața locului din 09.05.2018, procesul verbal de confruntare din 20.09.2018 dintre bănuitul Moraru Constantin și martorul Caraman Nichita, procesul-verbal de confruntare dintre Moraru Constantin și Popescu Ștefan din 20.09.2018.*

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Moraru Constantin a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 287 alin.3 Codul penal după indicii calificativi: „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea de obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății”

Instanța de apel nu a admis și nu a reținut argumentul părții apărării, precum că, în acțiunile lui Moraru Constantin nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și anume obiectul juridic special, deoarece acesta se combate prin declarațiile părții vătămate Petrachi Nicolai și a martorilor Dubceac Ion, Popescu Ștefan, Caraman Nichita și a lui Fulga Ghenadie.

Instanța de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile martorului Popescu Ștefan, care au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurământ, astfel în conformitate cu prevederile art.27 Codul de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Codul de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor contrar opiniei apărării le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce

ar determina neadmiterea lor. Astfel, argumentele apărării sub acest aspect au fost respinse ca declarative.

Instanța de apel a considerat nejustificată poziția invocată de apărătorul inculpatului cu privire la faptul că, sentința este neîntemeiată și succesibilă de casare, concluziile instanței de judecată expuse în sentință, privind condamnarea lui Moraru Constantin în temeiul art.287 alin.3 Codul penal, vin în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar faptelor săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, ele nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, or instanța de apel a reținut că în cadrul cercetării judecătorești prima instanță a stabilit cu certitudine și fără echivoc că inculpatul Moraru Constantin fără nici un motiv, din intenții huliganice și demonstrând o obrăznicie deosebită și o lipsă totală de respect față de societate intenționat a aruncat cu pietre în camionul de model "Setra" nr. de înmatriculare xxxxx condus de Godoroja Vasile xxxxxx, în care se aflau susținătorii echipei de fotbal FC "Milsami".

Argumentul din apelul avocatului precum că, prima instanță pentru a judeca cauza și-a axat soluția pe existența faptei prejudiciabile săvârșite de Moraru Constantin cu vinovăție directă pe probele indicate de acuzare în rechizitoriu cât și circumstanțele în care a derulat fapta săvârșită de inculpat care arată cu certitudine că, nu se constată prezența laturii obiective și subiective a infracțiunii de huliganism, iar fapta săvârșită nu este pasibilă de pedeapsa penală, prin probele prezentate de către acuzare și examinate în prima instanță, instanța de apel nu le-a reținut or, probele cauzei au fost recercetate în instanța de apel fiind pe deplin dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.3 Codul penal.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată și nefondată versiunea inculpatului Moraru Constantin precum că, acesta nu a avut intenția de a săvârși actul de huliganism, mai mult cu atât că el nici nu a fost la locul comiterii faptei, nerecunoașterea vinei de către inculpat, a fost apreciată de instanță drept metodă de apărare, ca încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, folosindu-se de dreptul lui procesual de a nu recunoaște vina.

În așa mod, instanța de apel a considerat că, declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate critic, considerându-le drept o metodă de apărare, în scopul de a se eschiva de răspundere, deoarece ele sunt combătute prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, pe care instanța de apel le-a apreciat după intima convingere.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7,61,75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și

de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor grave, de motivul acesteia, de prezența circumstanțelor ce atenuează răspunderea, de faptul că condamnatul anterior a fost tras la răspundere pentru comiterea unei infracțiuni similare, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, nu este încadrat în câmpul muncii și nu are venit permanent și propriu. Pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temeii de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului prin care invocând incidența pct. 6, a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Moraru Constantin să fie achitat de învinuirea imputată, iar acțiunea civilă să fie respinsă.*

5.1 *În susținerea recursului avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului a invocat că:*

- consideră sentința și decizia ca fiind ilegale și neîntemeiate;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul condamnatului Moraru Constantin, apărătorului Aftenii Marin și s-a limitat doar la o motivare insuficientă și contrară probelor expuse în apel, deși apelantul a invocat probe concrete, care, în opinia sa, îl dezvinovățesc în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii în criminate lui;
- la motivarea soluției adoptate, prima instanță și instanța de apel au pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Godoroja Vasile și a martorului minor Popescu Ștefan, audiați în cadrul ședințelor de judecată;
- consideră că o asemenea abordare este una incorectă, dat fiind faptul că instanța de judecată urmează să pună în balanță atât argumentele și probele acuzării cât și cele ale apărării, iar din conținutul sentinței contestate este evident că poziția apărării a fost total ignorată, deși a fost expusă detaliat în conținutul susținerilor verbale și cererii de apel întocmite în scris și anexate la materialele cauzei;
- a invocat că, nevinovăția lui Moraru Constantin a fost demonstrată prin declarațiile martorilor audiați în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță; Caraman Nichita, Fulga Ghenadie, Dubceag Ion, Rogoja Leonid;
- consideră că calificarea faptelor imputate lui Moraru Constantin este una greșită. Faptul că grupul de persoane a atacat un autocar nu reprezintă anume faptul că atacatorul a avut scopul de a produce careva vătămări corporale unor persoane. Acțiunile acestui grup au fost îndreptate strict către

deteriorarea unui bun și nicidecum de a cauza careva leziuni corporale. Faptele incriminate lui Moraru Constantin urmau a fi calificate conform art. 287 alin.2) Cod Penal;

- consideră că declarațiile martorului minor Popescu Ștefan urmează a fi apreciate critic. Ultimul a declarat că fiind la scările respective l-a văzut doar pe inculpat. A dat cuiva o piatră ca să fie aruncată, iar ulterior a alergat împreună cu acel grup de atacatori. Consideră că declarațiile acestui martor nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, or, Popescu Ștefan, fiind complice la comiterea infracțiunii, prin declarațiile respective are scopul de a se autoapăra și de a duce în eroare organul de urmărire penală pentru a fi identificate toate persoanele din acel grup. Este imposibil ca fiind în interiorul grupului de atacatori, martorul Popescu Ștefan să-l fi recunoscut pe doar pe Moraru Constantin, iar celelalte persoane nu. Consideră declarațiile acestui martor ca fiind false, mincinoase, pentru a duce în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, astfel eschivându-se de la răspundere penală;

- a invocat că, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată urmează a fi respinsă, deoarece fapta nu a fost comisă de Moraru Constantin. La fel cerințele părții vătămate nu au fost susținute prin probe care valorifică suferințele suportate pentru a fi estimate prejudicial moral, cât și bonuri prin care ar fi suportat cheltuieli pentru procurarea parbrizului de la autocar;

- în cuprinsul sentinței contestate, instanțele de judecată nu au analizat în nici un fel argumentele enunțate de către partea apărării, ceea ce consideră că echivalează cu lipsa de imparțialitate și drept consecință o lipsă a unei motivări efective și încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de legea națională și de cea internațională;

- în cadrul judecării cauzei penale au fost audiați o serie de martori ai acuzării. Apărarea a apreciat critic declarațiile martorului Popescu Ștefan a prezentat instanței de judecată multe deficiențe cu privire la neconcordanța declarațiilor martorilor acuzării, însă aceste divergențe nu au fost luate în considerare de către prima instanță și fiind susținute în continuare de instanța de apel;

- consideră că în cazul în care instanța de apel nu era de acord cu aprecierea probelor înaintate de apelant și a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Moraru Constantin, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe, fiind obligată să răspundă la toate motivele invocate de către apelant, însă acest lucru prevăzut în art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel nu l-a făcut, astfel hotărârea dată în apel urmează a fi casată;

- în decizie instanța de apel în mod greșit a indicat ca parte vătămată Petrachi Nicolae, însă în cauza penală de învinuire a inculpatului Moraru Constantin nu există o astfel de parte în proces;

- la pronunțarea deciziei, instanța de apel nu a ținut cont de toate prevederile legale enunțate și a apreciat unilateral probele administrate, dând primordialitate probelor aduse de procuror, fără a se pronunța asupra celorlalte probe și fără a le analiza sub toate aspectele pertinentei și concludenței;

- consideră că au fost admise și puse la baza concluziei de vinovăție a lui Moraru Constantin declarațiile părții vătămate care nu a fost audiat de către instanța de judecată și ale cărui declarații nu au fost date citirii în conformitate cu prevederile art. 371 Cod de procedură penală.

6. *În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului Țigănașu Elena în numele inculpatul menționând că acesta urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.*

7. *În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Godoroja Vasile a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului Țigănașu Elena în numele inculpatul menționând că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.*

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină referire la temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul apărării este fondat în drept inclusiv pe temeiurile din art. 427 alin. (1) *pct. 6*), Cod de procedură penală că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 5.1. din decizie*), și că *în cuprinsul sentinței contestate, instanțele de judecată nu au analizat în nici un fel argumentele enunțate de către partea apărării, în cuprinsul sentinței*

contestate, instanțele de judecată nu au analizat în nici un fel argumentele enunțate de către partea apărării.

Ținând cont de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al apărării, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.1*, din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Godoroja Vasile, *declarațiile martorului Dubceac Ion, declarațiile martorului Caraman Nichita, declarațiile martorului Fulga Ghenadie, declarațiile martorului Popescu Ștefan, declarațiile martorului Rogoja Leonid, plângerea depusă de Godoroja Vasile la data de 09.05.2018 prin care solicită intervenția organelor de drept pe motivul că în timp ce se afla în apropierea procuraturii Hîncești, persoane au aruncat în partea dreaptă cu pietre în parbrizul din față și lateral dreapta fiindu-i deteriorat două geamuri fiindu-i cauzat un prejudiciu material în valoare de 18000 lei (f.d.18), procesul verbal de cercetare la fața locului din 09.05.2018, procesul verbal de confruntare din 20.09.2018 dintre bănuitul Moraru Constantin și martorul Caraman Nichita, procesul-verbal de confruntare dintre Moraru Constantin și Popescu Ștefan din 20.09.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul, *adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea de obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății (pct. 4.1 din decizie)*.*

Totodată, soluția instanței de apel coroborează și cu prevederile art. art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, în orice alt loc

accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin obrăznicie, lipsă de respect, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei.

Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor constituie violența fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3.).

Or, prezența împrejurărilor enunțate în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului este demonstrată concludent prin probele administrate.

Pe lângă aceasta, cu referire la circumstanțele invocate în recursul ordinar al apărării (*pct. 5.1 din decizie*), se atestă că instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută soluția despre vinovăția lui Moraru Constantin în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc toate elementele infracțiunii nominalizate, fiind încadrate corect.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea

CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos). Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale aplicate inculpaților (pct. 5. – 5.1. din decizie).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Colegiul penal consideră că, alegațiile părții apărării, precum că *calificarea faptelor imputate lui Moraru Constantin este una greșită și că faptele incriminate lui Moraru Constantin urmau a fi calificate conform art. 287 alin.2) Cod Penal*, sunt nefondate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal conchide că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea alegațiilor înaintate de către apărare în sensul că, Moraru Constantin nu a avut intenția de a săvârși actul de huliganism, că el nici nu a fost la locul comiterii faptei, nerecunoașterea vinei de către inculpat, or, versiunea respectivă corect a fost apreciată de instanța de apel drept metodă de apărare, ca încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, folosindu-se de dreptul lui procesual de a nu recunoaște vina.

Or, instanța de apel întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului Moraru Constantin în săvârșirea infracțiunii constatate, deoarece, la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală.

Cu referire la alegația recurentului care susține că, *în decizie instanța de apel în mod greșit a indicat ca parte vătămată Petrachi Nicolae*, deoarece în cauza penală de învinuire a inculpatului Moraru Constantin o astfel de parte în proces nu a participat, parte vătămată fiind Godoroja Vasile, Colegiul penal, consideră aceasta o greșeală mecanică care nu poate influența constatările de fapt și de drept, iar în consecință de a răsturna soluția adoptată la caz.

Referitor la alegația recurentului că, *au fost admise și puse la baza concluziei de vinovăție a lui Moraru Constantin declarațiile părții vătămate care nu a fost audiat de către instanța de judecată și ale cărui declarații nu au fost date citirii în conformitate cu prevederile art. 371 Cod de procedură penală*, Colegiul penal, menționează că, din procesul verbal a ședinței de judecată din 11.12.2019, rezultă că, instanța de apel, în conformitate cu dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală a dispus examinarea probelor și înscrisurilor din materialele cauzei cercetate de prima instanță (f.d. 234-234), atât la solicitarea acuzării cât și la solicitarea apărării, iar la motivarea soluției în decizia sa a făcut trimitere la toate probele administrate de prima instanță.

În continuare, Colegiul penal constată referitor la alegațiile recurentului expuse în prezentul recurs ordinar, faptul că, motivele invocate au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției a instanțelor respective (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei).

În concluzie, Colegiul penal atestă că, în hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum

este indicat în *pct.5.1* din prezenta decizie soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din cererea de recurs înaintată de recurent nu și-au găsit confirmarea și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Moraru Constantin xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda